

Samen voor de school op de kiek

Hoezo klagen over grote klassen? Een schoolklas in 1955 van school 3 met Huib Kraaijeveld (voorste rij 7^e van links). Wellicht herkennen we nog wel anderen? In de jaren '50 was school 3 een van de grootste scholen van Sliedrecht. De meester is de heer Koppelaar. Op de achtergrond de ingang van de school. Het gebouw moest plaats maken voor de bouw van de Zetsteen. Nu op deze plaats de Oranjehof. (B.L.)

Weet jje nog wel?

Dikkels praote me over dinger die hêel lang geleeje gepeseerd zijn. Zelf kan 'k m'n aage bekant host aalles uit m'n jeugdjaere nog helder voor de gêest haole. Zeker de tijd dà 'k naer de laegere school gong het op mijn bepaold diepen indruk gemaakt. Wij weunde bij de Westbrug, in de Klaaindiepstraet, en we gonge naar School III op d'n hoek van de Oranjestraet en de Middeldiepstraet. 't Was veraal in 't begin 'n hêele tippel, mor wel makkelijk, je hoefde aailijk enkeld en allêên mor de Willeminastraet uit te lôope. Bij 't huis van d'n burregemêester stakke me de Kaarekstraet over en dan was 't nog mor 'n kippeëndjie. We gonge aaltijd op tijd van huis, dan hadde me nog volop gelegenighaaid te speule voordat 't hôôd van de school aan d'n bel trok, as teken datte me netjies in de rij mosse gaon staon. 't Lekend wel of ie met 'n groep seldaote te maoke had, zô gediceplineerd gong dat 'r aan toe. In keurige rijchies, twêe aan twêe naest mekaor en hand in hand wandelde me naer binnene tot aan d'n deur van de klas waer ie mos weze. Daer trok ie je jas uit en hong 'm op aan de kapstok in de gang. Was dat êênkeer gebeurd dan gong ie gaauw naer ie pleksie in de klas en gong ie keurig mè je aareme over mekaor in de bank zitte wachte op de dinger die gonge komme. Om haalef ellef kreeg ie 'n kwertierte pauze, speulkwertier noemde me dat, en deeje

me overlôôpie, bokspringe en aalderlaai aandere kaainerspellechies. Tusse de middag gong ie aallemael naer huis om te ete. Niemand bleef 'r over op school en ok de mêeste mêesters en juffe gonge thuis op de prak af. Onderweeg naer huis kò je percies ruike wat ovve de mense zôôal atte. Bij d'n êene rook 't naer boerekôôl, bij 'n aandere naer spruitjies of peeje mè juin, 'hutsefluts' noemde me dat gekstekend. Hier en daer wazzen 't ok lekkere luchies van speklappe of uitgebakke rôôkspek. Aal met aal kreeg ie deur die geurties meraokels veul trek en hà je honger as 'n paerd. Je moeder had 'r voor gezurregd dat de taofel gedekt sting en kò je gelijk mè je broertie(s) en zussie(s) en de rest van de familie aanvalle. Trug naer school nam 'k aaltijd m'n zwieptol mee. Và m'n opao hà 'k 'n smal lere riempie gekrege dat aan 'n houte stoksie vastzat. Dat riempie was gemaakt uit 'n afgedankte aandrijfriem van 'n baggermeule en was nie brêêjer as 'n haaleve centimeter. Saome met 't houte stoksie vurremde dat 'n zwêêpie waermee je meraokels hard tege je zwieptollechie kon slaon. De kunst was om dà tollechie draaiende te houwe, dus voordat ie uitgedraaid was mos ie 'm 'n nieuwe zwiep geve. Dà blijvend draaiende houwe noemde me 'potjie aan de kook'. Somwaaile sloog 'k m'n tollechie wel 20 meter ver voor me uit en dan mos 'k holle om d'r weer 'n nieuwe klap tege te geve. Aal tollend en rennend wazze me binne de korste kere weer bij 't school. Zôôdoende hà je d'r hêemel gêên aareg in waffer end je hà gelôôpe.

Huib Kraaijeveld